

fig; og som ogsaa tildeels af den arede Ordfører er berørt; hvilket altsaa nu vil gjøre det overskødt for mig at tale derom. — Kun hvad det ene Punkt, som angaar Jernbanecontoiret, betræffer, skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ved Oprettelsen af dette Contoir var der slet ikke tænkt paa, at det skulde blive et selvstændigt Expeditions-Contoir, og der kunde derfor ikke den Gang fastsættes passende Gager til Embedsmændene derved, men da det derimod nu er oprettet til et fuldstændigt regnskabsførende Contoir med Forretninger af et saa betydeligt Omfang, som af den arede Finantsminister er oplyst, saa forekommer det mig, at det Forslag, som ved Finantsloven er stillet i Henseende til Gageringen derved, er saa rimeligt, at der ikke kan være Grund for Thinget at gjøre nogen Ændring deri.

C. S. Hansen: Det er blot med Hensyn til det Pag. 118 omtalte, Transportvæsenet tilhørende, Fond jeg skal tillade mig at gjøre en kort Bemærkning. Det er blevet anført her som en Grund, hvorfor dette Fond ikke skulde kunne inddrages under den almindelige Statskasse, at man derved vilde forurette de bestaaende Vognmandsdrag, som ved Afgiften af deres Fragtindtægt paa en Maade ere berettigede til deraf at kunne vente sig et Tilskud til deres Transportmidlers Forbedring. Jeg kan paa ingen Maade indrømme, at man deraf kan hente nogen Berettigelse, til at dette Fond fremdeles blev anvendt saaledes; det er noksom bekendt, at Taxten for deres Hørsler hvert Aar bliver sat, og der maa ved disse Taxters Sættelse fornuftigviis tages Hensyn til den Afgift, som er paalagt dem af den bestemte Betaling for Transporten. Jeg seer derfor ikke, at der fra den Side kan hentes noget Argument for, at Staten skulde være uberettiget til at inddrage dette Fond i den almindelige Finantskasse.

Finantsministeren: Med Hensyn til hvad den næstsidste arede Taler udtalte om en Postreform, kan jeg ikke ønske at komme dybere ind paa denne Materie idag, men forsaavidt den arede Taler syntes at gjøre det afhængig af mine Uttringer, om han vilde stille et Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling, som skulde gaae ud paa at staae Finantsministeren

Bemyndigelse til at sætte en Postreform i Værk. Er. fra 1ste Juli dette Aar, da troer jeg at maatte udtale mig kortelig endnu engang i dette Anliggende. — Det er ikke blot paa Grund af den manglende Tid, som Rigsdagens Nærværelse har forarsaget Finantsministeren, at det Forslag som i Begyndelsen af Rigsdagens Aabning blev mig tilstillet fra Generalpostdirecteuren, ikke er blevet forelagt Thinget. Jeg har desuden havt adskillige andre Grunde og navnlig politiske Grunde, til ikke at sætte Sagen endnu i Gang, og jeg troer, at det i det Hele taget er, hensigtsmæssigt, og som Sagerne nu staae, nødvendigt, at Sagens endelige Behandling udsættes til næste Rigsdag. Naar der nu er Spørgsmaal om, hvorvidt det kunde være Regjeringen kjærkomment at modtage en saadan overordentlig Bemyndigelse, som af den arede Taler er antydet, da maa jeg tilstaae, at jeg anseer dette hverken hensigtsmæssigt eller ønskeligt. Skulde Forholdene stille sig saaledes, at jeg skønnede, at det var rigtigst at gennemføre Sagen paa en vis bestemt Maade, og tillige Omstændighederne paatrængende fordrede at den ikke udsættes længere, saa vilde jeg i Genhold til den Bemyndigelse som Grundloven dertil giver, ikke have nogen Betænkelse ved hos Hans Majestæt at andrage om en provisorisk Lov desangaaende, forbeholdende mig senere at forsvare den, eller at forlange den udvidet dersom dette maatte være nødvendigt, naar Rigsdagen igjen kommer sammen. Jeg troer det derfor mindre hensigtsmæssigt, at Thinget udtrykkeligt skaffer Finantsministeren en saadan Bemyndigelse som den, hvorom her er Tale, og jeg maa derhos bemærke, at saameget jeg end billiger det Forslag, som foreligger mig fra Generalpostdirecteuren, og saa væsentlige Fordele det end har fremfor det tidligere Postreformforslag, som der er forelagt Finantsbestyrelsen, saa tør jeg dog ikke ansee det havet over al Tvivl, at ikke den allernyeste Tids Erfaring kunde maaskee atter gjøre nogen Forandring deri tilraadelig. Jeg troer ikke, at man behøver at søge Erfaringen netop i sit eget Land; og jeg troer, at, naar man med Opmærksomhed iagttaget, hvorledes det har stillet sig i andre Lande, og navnlig i de Lande, som have